

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA

Bfv.II.856/2009/20.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága Budapesten, a 2010. év április 29. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Zalaegerszegi Városi Bíróság 5.B.66/2007/127. számú ítéletét, valamint a Zala Megyei Bíróság Bf.71/2009/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálat során felmerült 7.500.- (hétezer-ötszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2008. november 10. napján kihirdetett 5.B.66/2007/127. számú ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki 6 rb. sikkasztás büntetésében [Btk. 316. § (1) bek., (5) bek. a) pont) és magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276. §). Ezért őt halmazati főbüntetésül - végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett - 2 év börtönre, mellékbüntetésül az ügyvédi tevékenység gyakorlásától 7 év eltiltásra és 5.000.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte. Egyidejűleg 26.831.575 forint pénzben kifejezett értékű vagyonelkobzással sújtotta. Ugyanakkor őt az

ellene csalás büntette [Btk. 318. § (1) bek., (5) bek. a) pont) és 2 rb. magánokirat-hamisítás vétsége (Btk. 276. §) miatt emelt vád alól felmentette.

A kölcsönösen bejelentett fellebbezések folytán másodfokon eljáró Zala Megyei Bíróság a 2009. július 3. napján meghozott Bf.71/2009/19. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. A börtönbüntetés tartamát 2 év 8 hónapra súlyosította, és végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését mellőzte. Mellékbüntetésül 5 évre eltiltotta a terheltet a közügyek gyakorlásától, és végleges hatállyal eltiltotta az ügyvédi tevékenység gyakorlásától. Egyebekben az elsőfokú ítélet bűnösséget megállapító és büntetést kiszabó rendelkezéseit helybenhagyta.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján.

Az indítvány szerint a terhelt 2006 őszén a Zala Megyei Bíróság ellen 1 milliárd forint bírói jogkörben okozott kár megtérítése iránt pert indított. A perindításra figyelemmel a Zala Megyei Bíróság elnöke, továbbá valamennyi polgári és gazdasági ügyszakos bírója elfogultságot jelentett be a polgári ügyekben. Ennél fogva a terhelt büntetőügyében első- és másodfokon eljáró bíróságok bíráival szemben is a Be. 21. §-a (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott - elfogultságra alapozott - kizárási ok állt fenn.

A bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt a terhelt által indított és Tatabányán folyamatban lévő perében tanúsított eljárása alapján a terhelt feljelentést tett hivatali visszaélés büntette miatt a Megyei Bíróság elnökhelyettese ellen. Erre figyelemmel az elnökhelyettesessel szemben a Be. 21. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglalt kizárási ok valósult meg, amely folytán - a Be. 22. §-a alapján - a kizárási ok a Zala Megyében ítélkező valamennyi bíróra fennáll.

A terhelt a büntetőügyében első fokon eljáró hivatásos bíró ellen ugyancsak büntető feljelentést tett hivatali visszaélés büntette és jogellenes fogva tartás büntette miatt. Ennél fogva e bíróval szemben is fennállt a Btk. 21. §-a (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott abszolút kizárási ok, ő mégis eljáró és érdemi döntést hozott.

A terhelt a büntetőügyének másodfokú eljárásában is elfogultságra alapozott kizárási kérelmet terjesztett elő az eljáró tanács ellen és a Zala Megyei Bíróság ellen. A Zala Megyei Bíróság az iratokat az ítéletábrára azzal terjesztette fel, hogy nem elfogult. Egyidejűleg 14 nappal későbbi határrapra - 2009. július 3-ára - nyilvános ülést tűzött ki prejudikáló módon, amivel egyértelművé

tették, hogy az ítéltábla olyan döntést fog hozni, amely nyomán ők járhatnak el és olyan határidőn belül, amelyet ők tűztek ki. Így is történt, méghozzá olyan ítéltáblai bíró közreműködésével, aki zalai lévén, a Zala Megyei Bíróságról felkerülvén, ezt le is bonyolította.

A terhelt mindezek alapján a marasztaló jogerős döntés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását indítványozta.

Kérte egyúttal, hogy a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozat végrehajtását az indítvány elbírálásáig függessze fel.

A Legfőbb Ügyészség BF.2513/2009. számú átirata szerint a felülvizsgálati indítvány alaptalan.

Az ügyészség szerint az a tény, hogy a büntetőeljárás terheltje feljelentést tesz az ügyében eljáró bíró ellen, nem alapozza meg a bíró kizárását. Gyakori, hogy folyamatban lévő büntetőügyekben a bírósági intézkedéssel kapcsolatban polgári eljárás kezdeményezésére kerül sor. Ez az érintett bíróságokat csak az adott polgári per elbírálásából zárja ki, a büntetőügyekben eljáró bírák elfogultságának gyanúját nem vetheti fel.

A Legfőbb Ügyészség mindezek alapján a megtámadott ítéletek hatályában fenntartását indítványozta.

A Legfelsőbb Bíróság a Be. 420. §-ának (1) bekezdése és a Be. 424. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott, amelyen a védő a terhelt felülvizsgálati indítványával egyező indítványt tett. Álláspontja szerint a Zala Megyei bíróság ellen benyújtott 1 milliárd forintos keresetre figyelemmel elképzelhetetlen, hogy e bíróság tagjai a felperessel szemben ne lennének elfogultak, függetlenül attól, hogy éppen milyen konkrét ügyben érintettek.

A Be. 23. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a bíró a vele szemben felmerült kizárási okot, a tanács elnöke a tanács tagjával szemben felmerült és a tudomására jutott kizárási okot köteles a bíróság elnökének haladéktalanul bejelenteni.

A kizárási okokat általában valóban ügyenként kell vizsgálni, de az 1 milliárd forintos keresetre figyelemmel már nem. Ebben a helyzetben a büntetőügyben eljáró bíróságok is kötelesek lettek volna megtenni az elfogultságra alapozott kizárás iránti bejelentést, ám ezt nem tették meg.

Azután, hogy 2006. október 30-án a terhelt benyújtotta ezt a keresetét, a Zala Megyei Bíróság elnöke a maga személyében elfogultságot jelentett be. Ha a megyei bíróság elnöke elfogult,

akkor ez vonatkozik a megyében működő összes bíróra. Nem azonos a hatálya annak, ha az eljáró bíróság elfogult, vagy ha az elnök elfogult.

A legfőbb ügyész képviselője a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat fenntartotta.

A terhelt a nyilvános ülésen részletesen indokolta felülvizsgálati indítványát. Előadta, hogy amikor 2006. október 30-án az 1 milliárd forintos keresetét benyújtotta, akkor a Zala Megyei Bíróság előtt már számtalan pere volt folyamatban. Addig az időpontig az elfogultság csak abból fakadóan merülhetett fel, hogy munkakörénél fogva a bírakkal napi munkakapcsolatban állt. Ettől kezdve azonban a kereset már nyilvánvalóan érintette valamennyi bíró érdekszféráját.

A kereset benyújtását követően, 2006. december 20-án az egyik Zala megyei bíró ismét kár okozott neki, mert előző nap bejelentette, hogy elfogult az 1 milliárd forintos keresete alapján indított polgári ügyében, másnap pedig egy másik ügyében eljárta és határozatot hozott.

A 2006-os perindítás és az azt követő megyei elnöki, stb. nyilatkozatok után döntött a büntetőügyében eljáró Nagykanizsai Városi Bíróság kizárásáról és a Zalaegerszegi Városi Bíróság kijelöléséről a Zala Megyei Bíróság. Így kezdődött el a felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló bűnügyének tárgyalása a Zalaegerszegi Városi Bíróság előtt, és ezért nem volt hajlandó abban közreműködni.

Előadta a terhelt, hogy a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt Tatabányán folyamatban lévő perében az alperest képviselő arra hivatkozott - a jelen felülvizsgálat alapügyére utalva -, hogy a felperes bűnös és ezért a kereset nem lehet alapos. Ez súlyosan sértette az érdekeit. Csak azért, mert ügyvéd, és keresetet indított a bíróság ellen, még nem lehet kevesebb joga, mint bárkinek. Ő úgy járt el minden esetben, ahogyan ez az adott helyzetben elvárható volt tőle. A perindítás előtt méltányos egyezséget kínált fel.

Hangsúlyozta továbbá a terhelt, hogy sok kollégája és több elméleti szakember is megerősítette, hogy a bíróságok kizárása kérdésében elfoglalt álláspontja helyes. Ennek lényege a következő:

Amint arra a BH 1998/28. szám alatt közzétett döntésben rámutatott a Legfelsőbb Bíróság, ha az adott bíróság elnöke nyilatkozott és kizárt az ügyből, akkor az egyes bírák helyzetét már nem is kell vizsgálni.

Valóban azt követi az ítélkezési gyakorlat, hogy a Be. 21. §-a (1) bekezdésének e) pontjában megjelölt kizárási okra csak konkrét és alapos ok esetén lehet hivatkozni. Függetlenül attól, hogy ez a gyakorlat kiterjesztő értelmezés eredménye, a terhelt bűnügyében a perindítás ténye a hivatkozott kizárási ok megállapítását megalapozza. Alappal várható el, hogy a perbeli ellenfele ne hozzon ellene büntető ítéletet.

A bíróság elnöke egy személy, egy egész. Ha ő elfogult, akkor nem nyilatkozhat arról, hogy csak a polgári vagy csak a büntető vagy csak a munkaügyi perekben elfogult. Ha pedig elfogult, akkor az mindaddig fennáll, amíg az elfogultság alapjául szolgáló helyzet nem változik. A helyzet máig nem változott meg, a polgári ügy még folyamatban van, sőt annak folyamánként sok más ügy is folyamatban van. Mindezekre figyelemmel, ha a Zala megyében működő bíróság kimondja, hogy ő bűnös, akkor ez a döntés nem lehet pártatlan és elfogulatlan.

Előadta a terhelt, hogy feljelentést tett az első fokon eljáró bírósági tanács elnöke ellen hivatali visszaélés és jogellenes fogva tartás büntette miatt, mert ilyen előzmények után nem volt hajlandó részt venni a büntetőperében. Zala Megyében az ügyészség azt mondta, hogy a bűncselekmény megállapíthatónak látszik, ezért az iratokat áttette a Központi Nyomozó Főügyészséghez.

A jelen ügyben másodfokon folytatott eljárás során - 2009 júniusában - a nyomozó ügyészség meggyanúsította őt (a terheltet) hamis vád büntetével. Ekkor még nem, csak később, 2009 őszén tudta meg, hogy a Zala Megyei Bíróság elnöke tett ellene feljelentést hamis vád miatt.

Az ügyészség a Zalaegerszegi Városi Bíróság előtt vádat emelt ellene hamis vád büntette miatt. Ott elfogultságot jelentettek be, és annak nyomán a Zala Megyei Bíróság a Keszthelyi Városi Bíróságot jelölte ki. Ezt követően, az iratok tanulmányozása eredményeként tudta meg, hogy a megyei bíróság elnöke jelentette fel hamis vád büntette miatt.

A terhelt másodfokú eljárás során bejelentett kizárás iránti kérelmére indított eljárásban a Győri Ítéltábla a Bkk.256/2009/5. számú végzésével a megyei bíróság kizárását megtagadta. E végzés indokolása iratellenes, nem arról szól, amit a védő az elfogultságra alapozott kizárás iránti kérelmében bejelentett. Annak lényege ugyanis az volt, hogy amennyiben a Zala Megyei Bíróság a tanácselnöke ellen indított eljárásban elfogult, akkor vele szemben is elfogult.

A Legfőbb Ügyészség átirata a terhelt szerint nem az ő ügyéről szól és az ügyészség nem az ügy vizsgálata alapján nyilatkozott.

Említést sem tett azokra az érvekre, amelyeket a felülvizsgálati indítvány tartalmaz. Az a megyei bíróság tett előterjesztést a Győri Ítéltáblához, amellyel ő perben áll. Az előterjesztés kapcsán a megyei bíróság elnöke azt nyilatkozta, hogy nem elfogult és nem járul hozzá a kizárásához. Ez is mutatja, hogy nincs olyan taxáció, amely egyértelmű eligazítást adna az elfogultságra alapozott kizárás kérdésében. Nincsen olyan jogeset, amely a terhelt ügyében eligazítást adna és nincs akadálya annak, hogy a Legfelsőbb Bíróság döntsön ebben a kérdésben.

A bíró kollégák a terhelt terhére tévedtek és nincs más lehetőség, csak az, hogy a kollégák orvosolják ezt a tévedést.

Utalt végül arra, hogy az őt ért kár teljes mértékben ellehetetlenítette mind az ő, mind az egész családjának az egzisztenciáját.

III. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati indítvánnyal megtámadott határozatot az abban rögzített tényállás alapul vétele mellett egyrészt a felülvizsgálati indítványban megjelölt - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott - okból, valamint - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontjában megjelölt egyéb eljárásjogi felülvizsgálati okok tekintetében - hivatalból [Be. 423. § (4)-(5) bek.] bírálta felül.

Ennek során a felülvizsgálati indítványt alaptalannak, a Legfőbb Ügyészség nyilatkozatát alaposnak találta.

Felülvizsgálatnak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen - a Be. 416. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján - akkor van helye, ha a bíróság határozatának meghozatalára a 373. § (1) bekezdésének I. b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott eljárási szabálysértéssel került sor.

A Be. 373. §-a (1) bekezdésének II/d) pontja szerint a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező.

A terhelt a felülvizsgálati indítványában arra hivatkozott, hogy ügyében olyan bírák, illetve bíróságok jártak el, akikkel szemben kizárási ok állt fenn, következésképpen a tárgyalásokat első- és másodfokon olyan személyek távollétében tartották meg, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja a következő:

A bíró pártatlansága a tisztességes eljárás alapkövetelménye, amely szorosan összefügg a bírói függetlenséggel is. A bíró személyes pártatlanságát az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, és esetenként kell vizsgálni, van-e olyan körülmény, illetve volt-e a bírónak olyan megnyilvánulása, amelynek alapján nem tekinthető pártatlannak [lásd 52/1996. (XI. 14.) AB határozat]. Ha igen, nem járhat el az ügyben. Erről rendelkeznek a Be. kizárási szabályai.

A bíró kizárásának okait a Be. 21. §-a határozza meg. A jelen felülvizsgálati indítvány elbírálása körében a Be. 21. §-ának (1) bekezdésében meghatározott kizárási okoknak van jelentősége. E kizárási okokat két jól elhatárolható csoportra, ún., abszolút és relatív okokra lehet osztani. Az abszolút okokat a 21. § (1) bekezdésének a)-d) pontja [valamint e § (3) és (4) bekezdése], a relatív okokat ugyanennek a rendelkezésnek az e) pontja tartalmazza.

A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint az ún. abszolút kizárási okra történő hivatkozás megalapozhatja a jogerős ügydöntő határozat felülvizsgálatát.

A terhelt azt állította, hogy a Bíróság Elnöke feljelentette őt hamis vád büntette miatt, ezért vele szemben a Be. 21. §-a (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott (abszolút) kizárási ok áll fenn. Ebben az esetben - a Be. 22. §-ában foglalt rendelkezésre figyelemmel - ügyében nem járhatott volna el sem a Zala Megyei Bíróság, sem pedig a Zala Megyei Bíróság illetékességi területén működő egyik helyi bíróság sem.

A Legfelsőbb Bíróság a következetes ítélkezési gyakorlattal egyezően azt állapította meg, hogy a terhelt tévesen hivatkozott a Be. 21. §-a (1) bekezdésének b) pontjában és a 22. §-ban foglalt rendelkezés megsértésére.

A Be. 21. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerint bíróként nem járhat el, aki az ügyben mint terhelt, védő, továbbá sértett, magánvádló, pótmagánvádló, magánfél, feljelentő vagy mint ezek képviselője vesz, vagy vett részt, valamint aki ezek hozzátartozója. A Megyei Bíróság elnöke a jelen felülvizsgálattal érintett ügyben sem feljelentőként sem egyéb, a Be. V. Fejezetében meghatározott büntetőeljárásban résztvevő személyként nem vett részt.

E körben utal a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy a megyei Bíróság elnökével (és elnökhelyettesével), mint a terhelt keresetével megindított polgári per alperesével szemben a polgári perben fennálló (ugyancsak abszolút) kizárási ok a jelen felülvizsgálattal érintett alapügy tekintetében legfeljebb elfogultságra alapozott relatív kizárási ok megállapítását eredményezheti.

A terhelt az alapügy első- és másodfokú eljárása során tulajdonképpen valamennyi eljáró bíróság ellen elfogultságra alapozott kizárás iránti kérelmet jelentett be. Az elfogultság több okból eredeztethető. Ez első indok, hogy a terhelt ügyvédként dolgozott Zala Megyében, a különböző bíróságokon ügyvédként eljárta, a bírákkal munkakapcsolatban állt.

További ok, hogy a Zala Megyei Bíróságot 1 milliárd forint bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt beperelte. Ebben a polgári perben a megyei bíróság elnöke, valamint polgári és gazdasági ügyszakos bírái elfogultnak érezték magukat és hozzájárultak a kizárásukhoz.

A polgári per kapcsán tanúsított magatartása alapján a terhelt büntető feljelentést tett a Zala Megyei Bíróság elnök-helyettese ellen. Ezt követően a terhelt az ügyében a Zalaegerszegi Városi Bírósággal eljáró bírói tanács elnöke ellen büntető feljelentést tett. Ezt követte a megyei bíróság elnökének a terhelt ellen tett büntető feljelentése.

A terhelt és a védője azt helyesen hangsúlyozta, hogy a megyei bíróság elnökével szemben a polgári perben (félként) fennálló abszolút kizárási ok megalapozhatja elfogultságát a terhelt egyéb ügyeiben, s így a jelen felülvizsgálattal érintett büntető ügyében is. A megyei bíróság elnöke azonban bíróként (vagy bármely más minőségben) nem vett részt a terhelt büntetőperében, ezért elfogultságának a vizsgálatára nem kerülhetett sor. Ugyanez megfelelően irányadó a megyei bíróság elnökhelyettese vonatkozásában is.

A Legfelsőbb Bíróság az eljárása során megállapította, hogy a terheltnek az elfogultságra alapozott kizárás iránti kérelmeit az arra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságok megvizsgálták és elbírálták. E nem ügydöntő határozatok pedig utóbb, az alapügyben hozott jogerős ügydöntő határozatok felülvizsgálata keretében nem vizsgálhatók. E körben a terhelt felülvizsgálati indítványa a törvényben kizárt indítvány, mert nem feleltethető meg a Be. 416. §-ának (1) bekezdésében a felülvizsgálati eljárás lefolytatásához megkívánt feltételeknek.

Megjegyzi a Legfelsőbb Bíróság, hogy a törvény (a Be. 23-27. §-ai) a bírák kizárására vonatkozó részletes eljárási rendet határoz meg, és emellett úgy rendelkezik, hogy a kizárást megtagadó határozat kizárólag az ügydöntő határozat elleni jogorvoslatban lehet sérelmezni [Be. 24. § (8) bek.]. E jogorvoslat nem csak rendes, de ún. rendkívüli jogorvoslat - így adott esetben felülvizsgálat - is lehet.

A Legfelsőbb Bíróság az utóbbi keretben nem tartja kizártnak olyan jogerős ügydöntő határozat felülvizsgálatát sem, amelynek meghozatala során elfogultságra alapozott kizárásra irányuló

eljárást folytattak le. Erre elméletileg akkor nyílhat lehetőség, ha az elfogultságra alapozott kizárási kérelem alapján az arra illetékes bíróság a bíró kizárását - amely ellen jogorvoslatnak nincs is helye [Be. 24. § (8) bek.] - kimondta, a bíró ezt követően mégis eljárta és ügydöntő határozatot hozott. Ha azonban az elfogultságra alapozott kizárással irányuló kérelem alapján a bíróság kizárását megtagadták, akkor ez a végzés sem önmagában, sem a jogerős ügydöntő határozaton keresztül nem támadható felülvizsgálati indítvánnyal. Mindebből egyúttal az is következik, hogy az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését követően elfogultságra hivatkozni a rendkívüli jogorvoslati eljárás lefolytatása érdekében akkor sem lehet, ha az elfogultság oka később válik ismertté a terhelt számára.

A Legfelsőbb Bíróság mindezekre figyelemmel a felülvizsgálat eredményeként nem állapította meg, hogy a terhelt ellen folyamatban volt eljárásban kizárt bíró vett volna részt. Miután nem észlelt olyan egyéb eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, s a megtámadott határozatokat - a Be. 426. §-a alapján - a hatályában fenntartotta.

Az alaptalan felülvizsgálati indítvány alapján a jogerős ügydöntő határozat végrehajtásának a felfüggesztésére nem kerülhetett sor.

A felülvizsgálati eljárásban a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költséget - a Be. 429. §-ának (1) bekezdése értelmében - az állam viseli.

A Legfelsőbb Bíróság határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Legfelsőbb Bíróság mellőzheti.

Budapest, 2010. év április 29. napján

Dr. Katona Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Molnár Gábor s.k. előadó bíró, Dr. Kiss Sándor s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő
Bné